

Uitspraak Commissie van Beroep KNZB

Beroepszaak: BER25 – 028

In deze zaak is de aanklager in beroep gekomen van de volgende uitspraak van de Tuchtcommissie (zaaknummer 97105), naar aanleiding van de klacht die de aanklager namens de KNZB tegen beklagde heeft ingediend:

Datum uitspraak:	17 oktober 2025
Wedstrijd:	ZPB H&L Productions H4 - ZVL-1886 H5, gespeeld op 11 oktober 2025
Overweging:	Vast is komen te staan dat beklagde zich schuldig heeft gemaakt aan een strafbare handeling als bedoeld in artikel L9.1 Tuchtreglement, namelijk: onbeheerst/onbesuisd/ongecontroleerd of ruw spel.
Uitspraak:	met ingang van 17 oktober 2025 niet deelnemen aan alle bindende waterpolowedstrijden voor de periode waarin het team waarvoor beklagde als vaste speler staat of wordt opgegeven 3 bindende competitiewedstrijden moet spelen.

Procesverloop

1. De Commissie van Beroep heeft de zaak behandeld op 10 november 2025. De Commissie van Beroep is als volgt samengesteld: mr. F.W. Drost, vicevoorzitter, mr. T. Koenders, lid, mr. L. Foster, secretaris.
2. De Commissie van Beroep heeft kennisgenomen van de op de zaak betrekking hebbende processtukken. Beklaagde is ter zitting verschenen en heeft zijn standpunt mondeling toegelicht, vergezeld door zijn vader en teamgenoot. De aanklager was niet aanwezig. Scheidsrechter C. heeft een aanvullende verklaring ingediend maar was, net zoals collega C., niet aanwezig. Verder heeft beklagde de verklaringen van toeschouwers ingediend.
3. Op 14 oktober 2025 heeft de aanklager een schikkingsvoorstel gedaan aan beklagde, inhoudende een schorsing van acht wedstrijden onvoorwaardelijk vanwege het geven van een kopstoot, met een blauwe plek als gevolg. Beklaagde heeft dit voorstel niet geaccepteerd. De zaak is daarop behandeld door de Tuchtcommissie, die op 17 oktober 2025 uitspraak heeft gedaan. Tegen die uitspraak heeft de aanklager beroep ingesteld.

Standpunten van partijen

4. De aanklager is het niet eens met de uitspraak van de Tuchtcommissie. Naar mening van de aanklager hanteert de Tuchtcommissie de verkeerde kwalificatie van het incident waarmee het onvoldoende waarde toekent aan de waarnemingen van de scheidsrechter.
5. Het rapport van de scheidsrechter is volgens de aanklager duidelijk en ondubbelzinnig geformuleerd. Uit het rapport blijkt dat beklagde een kopstoot heeft gegeven aan zijn directe tegenstander, dat er een blauwe plek zichtbaar werd en dat er geen sprake was van een zwemmende beweging. Volgens de aanklager is naar aanleiding van het rapport maar een conclusie mogelijk, namelijk dat beklagde zich schuldig heeft gemaakt aan een kopstoot met iets tot gevolg.
6. Beklaagde schetst in zijn verweer de volgende situatie: Beklaagde ondernam een zwemmende actie terwijl zijn ploeg in de aanval was. Hij deed dat niet om zichzelf in kansrijke positie te brengen, maar om ruimte te verschaffen voor zijn teamgenoten. Na deze actie ontstond een duel waarin beklagde onder water werd gehouden door zijn directe tegenstander die een stuk groter en sterker was. Beklaagde worstelt zich los van zijn tegenstander, komt boven water en ziet dat de scheidsrechter hem met een UMV heeft bestraft. In zijn verweerschrift aan de Tuchtcommissie verklaart beklagde het volgende over de worsteling:

“Ik probeerde me los te worstelen en kwam verward en naar adem happend boven water. Misschien was dat wat wild in de ogen voor de scheidsrechter. En ik heb hierbij zeker geen kopstoot gegeven en zou ik ook zeker nooit doen. Ook is de tegenstander nooit geraakt.”

7. Daarnaast voert beklaagde aan dat de positie van waaruit de scheidsrechter het incident heeft waargenomen, niet juist is opgenomen in de rapportage van de scheidsrechter. Waar de scheidsrechter verklaart hij dat het incident op drie meter heeft waargenomen, stelt beklaagde dat de afstand tussen scheidsrechter en het incident minimaal tien meter was.
8. Tijdens de mondelinge behandeling van het beroep heeft beklaagde zijn standpunten zoals hierboven omschreven nog eens herhaald. Hij heeft daarbij benadrukt dat hij niet meer precies weet wat er is gebeurd, alleen dat hij zich los probeerde te maken en dat hij zag dat hij een UMV kreeg toen hij naar de scheidsrechter keek.
9. Teamgenoot en vader hebben het incident beide waargenomen. Teamgenoot lag in het water naast het hierboven omschreven duel tussen beklaagde en zijn directe tegenstander. Vader zag het vanaf de tribune gebeuren. Beide bevestigen tijdens de mondelinge behandeling de zienswijze van beklaagde. Daarnaast geeft teamgenoot aan dat hij een schorsing van acht wedstrijden niet vindt passen bij wat hij heeft waargenomen. Dergelijke schorsingen passen volgens hem bij veel zwaardere vergrijpen en/of letsels.

Verklaring van getuige(n)

10. Beklaagde heeft in beroep een twee schriftelijke getuigenverklaringen van toeschouwers ingebracht. De eerste verklaring van ten aanzien van het verweten gedrag luidt als volgt:

“De speler in kwestie W10 zwom in vanaf positie 4 (vanuit aanvallend oogpunt links van de doelpaal vanaf ca. 8mtr.) diagonaal richting het aanvallende doel. Tijdens het inzwemmen werd W10 herhaaldelijk gehinderd door de tegenstander en op ca. 5 mtr van het aanvallende doel nog links van het aanvallende doel onder water geduwd door de tegenstander. W10 probeert zich los te trekken van zijn tegenstander en zou daarbij mogelijk zijn tegenstander geraakt kunnen hebben. Ik heb overigens niet waargenomen dat de tegenstander geraakt werd. Van een kopstoot was in ieder geval geen sprake.”

11. Getuige 2, die zich tijdens het incident aan de badrand aan het klaarmaken voor haar eigen wedstrijd (uitspelende ploeg) en het incident van dichtbij kon zien, verklaart daarover het volgende:

“Hoewel ik beklaagde niet persoonlijk ken, wil ik wel uitspreken dat ik het oneerlijk zou vinden als hij te zwaar wordt gestraft. Het duel waarin hij de rode kaart ontving was stevig, maar naar mijn waarneming ging het om een onhandige, fysieke actie in de strijd om positie – niet om een bewuste kopstoot of gewelddadige handeling.”

Verklaringen van de scheidsrechters

12. In het tuchtformulier schrijft scheidsrechter C.:

“Dat na wat beweging onderling speler Wit 10 boos werd op de tegenstander dat hij een kopstoot gaf.”

13. Scheidsrechter C. heeft schriftelijk gereageerd op het verweer van beklaagde, hierin schrijft hij:

“Ik vind het vreemd dat beklaagde zich gaat beroepen op het feit dat hij zich verontschuldigd dat deze actie gevolgen kan hebben voor eventuele oproepen voor Jong Oranje selecties daar had hij eerder aan moeten denken alvorens hij de kopstoot uitdeelde. Ook de uitleg van zijn situatie is niet correct hij lag een meter of 4 voor het doel van de tegenstander en ik stond aan de kant van de bank op de 2 meter en zag alles duidelijk gebeuren op een afstand van ongeveer 4 meter recht voor mij(hij bedoelde dus mijn collega aan de overkant).

Bij de tegenstander met capnummer 11 was na de wedstrijd een blauwe plek te zien op zijn borst waar beklaagde de kopstoot op gaf.”

Beoordeling

14. De Commissie van Beroep overweegt als volgt.
15. Uit de verklaring van de scheidsrechter leidt de Commissie van Beroep af dat de scheidsrechter een kopstoot heeft gezien van beklaagde. De kopstoot is niet waargenomen door de andere aanwezigen tijdens de wedstrijd. Dit sluit aan bij de verklaring van de beklaagde. Hij stelt dat het ging om een hard duel waarin hij zich ruw en mogelijk wat onbeheerst losmaakte, maar dat er van een kopstoot allerminst sprake is geweest. De Commissie van Beroep acht daarom aannemelijk dat beklaagde zich op

onhandige, fysieke wijze heeft losgewerkt van zijn tegenstander maar dat hij hierbij niet een koppende beweging naar het hoofd van de tegenstander heeft gemaakt.

16. Beklaagde heeft een verklaring bijgevoegd van een onafhankelijke derde. Deze verklaring bevestigt bovenstaande zienswijze van de Commissie van Beroep.
17. De verklaringen van de vader, teamgenoot en verenigingsgenoot van beklagde wegen voor de Commissie van Beroep minder zwaar. Deze verklaringen zijn begrijpelijkerwijs niet geheel objectief – wat te verwachten is van familie en teamgenoten. Daarom kent de Commissie daaraan beperkte waarde toe.
18. Een opzettelijke kopstoot is voor de Commissie van Beroep niet komen vast te staan. Alles afwegende oordeelt de Commissie van Beroep dat beklagde wel ontoelaatbaar heeft gehandeld door zich ruw en onhandig los te maken van zijn tegenstander. Dusdanig ongecontroleerd en ruw fysiek spel is immers onaanvaardbaar en een straf is daarom op zijn plaats. Gezien de ernst van de overtreding acht de Commissie van Beroep een onvoorwaardelijke schorsing van vier wedstrijden passend.

De Commissie van Beroep beslist als volgt:

- I. De Commissie van Beroep vernietigt de uitspraak van de Tuchtcommissie van 17 oktober 2025.
- II. De Commissie van Beroep ontzegt de beklagde onvoorwaardelijk de deelname aan alle bindende wedstrijden gedurende een periode waarin 4 bindende competitiewedstrijden worden gespeeld door het team waar beklagde als vaste speler is of wordt opgegeven.
- III. De Commissie van Beroep veroordeelt beklagde tot een bijdrage van € 86,45. De vereniging van beklagde ontvangt een factuur.

Nieuwegein, 24 november 2025

mr. F.W. Drost, vice-voorzitter,
mr. L. Foster, secretaris,
mr. T. Koenders, lid.